EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 25.6.2020
COM(2020) 263 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Årsrapport om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i EU i 2018

Indhold

1. INDLEDNING 2
2. RETSGRUNDLAG 3
3. METODE OG OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE 3
4. OFFSHORESEKTOREN FOR OLIE OG GAS I EU 4
4.1 Anlæg og produktion 4
4.2 Offshore inspektioner, undersøgelser, håndhævelsesforanstaltninger og reguleringsramme 8
5. HÆNDELSESDATA OG SIKKERHEDSNIVEAU I FORBINDELSE MED OFFSHOREAKTIVITETER 9
6. KONKLUSIONER 12

1. INDLEDNING

Efter de foregående rapporter i 2016 og 2017 dækker denne rapport fra Europa-Kommissionen sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i Den Europæiske Union (EU) i 2018.

Retsgrundlaget for rapporten er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU[1] af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF ("offshoresikkerhedsdirektivet"). Denne lovgivning sigter mod at opnå et højt sikkerhedsniveau for offshore olie- og gasaktiviteter til fordel for arbejdstagere, miljøet, offshoreplatforme og -udstyr og økonomiske aktiviteter såsom fiskeri og turisme. Direktivets bestemmelser vil, når de gennemføres i medlemsstaterne, bidrage til at (i) forebygge større uheld, (ii) reducere antallet af hændelser og (iii) sikre en effektiv opfølgning på uheld og hændelser med henblik på at afbøde virkningen heraf.

I tråd med de foregående rapporter har denne årsrapport følgende formål: (i) at tilvejebringe data om antal anlæg i EU og deres type og (ii) at oplyse om hændelser og vurdere sikkerhedsniveauet i offshore olie- og gasaktiviteter. For hver årsrapport vil analysen af tendenser give mere og mere mening. Endvidere skal serien af årsrapporter tjene som registrering af sikkerhedsniveauet i medlemsstaternes olie- og gasaktiviteter.

Denne rapport er baseret på årsrapporter og data indberettet af medlemsstaterne i henhold til offshoresikkerhedsdirektivet. Kommissionen har modtaget data fra Bulgarien, Cypern, Danmark, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Kroatien, Nederlandene, Polen, Rumænien, Spanien og Tyskland samt Det Forenede Kongerige, der stadig var en EU-medlemsstat i 2018. Størstedelen af anlæggene findes i Nordsøen og Atlanterhavet (380 anlæg), mens der er 166 anlæg i Middelhavet, 8 i Sortehavet og 2 i Østersøen.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne har foretaget inspektion af 318 offshoreanlæg under deres jurisdiktion i 2018. Efter en række hændelser har tre medlemsstater (Det forenede Kongerige, Danmark og Nederlandene) gennemført undersøgelser i rapporteringsperioden. Det Forenede Kongerige har gennemført 41 undersøgelser vedrørende sikkerhed og miljøhensyn og 5 undersøgelser vedrørende større uheld. Danmark har gennemført 3 undersøgelser vedrørende sikkerhed og miljøhensyn (ingen undersøgelser vedrørende større uheld), og Nederlandene 1 undersøgelse vedrørende et større uheld (ingen undersøgelser vedrørende sikkerhed og miljøhensyn).

De tal, som medlemsstaterne har indberettet, navnlig vedrørende antal og omfang af de indberettede uheld i forhold til antallet af anlæg, indikerer, at den europæiske offshoresektor havde et mærkbart lavere sikkerhedsniveau end de to foregående år, hvilket kræver opfølgning hos medlemsstaternes kompetente myndigheder.

[1] EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66.

2. RETSGRUNDLAG

Kommissionen udarbejder i henhold til artikel 25 i offshoresikkerhedsdirektivet en årlig rapport om sikkerheds- og miljøvirkninger af offshore olie- og gasaktiviteter på grundlag af de indberettede oplysninger fra medlemsstaterne. Medlemsstaterne forelægger en årlig rapport for Kommissionen, der indeholder de i punkt 3 i bilag IX til offshoresikkerhedsdirektivet omhandlede oplysninger senest den 1. juni hvert år.

De årlige rapporter, som medlemsstaterne skal aflægge i henhold til artikel 25, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) anlæggenes antal, alder og placering
b) antallet og arten af udførte inspektioner og undersøgelser og derudover eventuelle håndhævelsesforanstaltninger eller domstolsafgørelser
c) hændelsesdata i henhold til det fælles indberetningssystem, der er fastsat i artikel 23
d) alle væsentlige ændringer af reguleringsrammerne for offshoreaktiviteter
e) resultaterne af offshore olie- og gasaktiviteter.

Medlemsstaterne fremsender de krævede oplysninger senest den 1. juni året efter indberetningsperioden (f.eks. den 1. juni 2019 for indberetningsperioden 2018).

De anvender ved rapporteringen et fælles format, som findes i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1112/2014 af 13. oktober 2014[2]. Denne gennemførelsesforordning fastsætter et fælles format for udveksling af information om indikatorer for større farer til brug for operatører og ejere af offshore olie- og gasanlæg. Den fastsætter ligeledes et fælles format for offentliggørelse af information om indikatorer for større farer til brug for medlemsstaterne. Et vejledende dokument fra Kommissionen[3] af 25. november 2015 indeholder yderligere konkrete oplysninger om gennemførelsesforordningen og gennemgår, hvordan rapportformatet anvendes.

3. METODE OG OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

I henhold til punkt 3 i bilag IX til offshoresikkerhedsdirektivet skal medlemsstaterne fremsende klart definerede og afgrænsede oplysninger om hændelser i deres offshore olie- og gassektor ved hjælp af de skabeloner, der findes i gennemførelsesforordning nr. 1112/2014. De fremsendte data skal omfatte oplysninger om offshore olie- og gasanlæg i EU, som f.eks. antal, type, placering og alder. Rapporterne fra medlemsstaterne skal endvidere indeholde oplysninger om antallet af (i) gennemførte offshoreinspektioner, undersøgelser og håndhævelsesforanstaltninger (ii) hændelser efter kategori og (iii) skader.

[2] EUT L 302 af 22. oktober 2014, s. 2.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf

Kommissionen har vurderet dataene for de enkelte medlemsstater samt sikkerhedsniveauet i offshoreregionerne. I den forbindelse anlægger Kommissionen følgende betragtning: (i) Tyskland, Danmark, Frankrig, Det Forenede Kongerige, Irland og Nederlandene hører til regionen Nordsøen og Atlanterhavet, (ii) Spanien, Grækenland, Kroatien, Italien og Malta hører til regionen Middelhavet, (iii) Bulgarien og Rumænien hører til regionen Sortehavet, og (iv) Letland og Polen hører til regionen Østersøen.

Kommissionen har i sin årsrapport for 2018 anvendt oplysninger fremsendt af Bulgarien, Cypern, Danmark, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Kroatien, Nederlandene, Polen, Rumænien, Spanien og Tyskland samt Det Forenede Kongerige. De øvrige medlemsstater er enten ikke aktive inden for offshore olie- og gassektoren eller har ikke fremsendt oplysninger, der er relevante for denne rapport.

Samtlige medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter med undtagelse af Det Forenede Kongerige har fremsendt fuldstændige data om alle deres anlæg. Til gengæld har Det Forenede Kongerige begrænset dele af sin rapport til anlæg, der var underlagt en planlagt gennemgang af deres dokumentation for risikovurdering (se også artikel 42, stk. 2, i offshoresikkerhedsdirektivet). Det indebærer, at oplysningerne fra Det Forenede Kongerige om undersøgelser, håndhævelsesforanstaltninger, hændelsesdata og sikkerhedsniveau i forbindelse med offshoreaktiviteter dækker en række anlæg, som var under løbende udvidelse i første halvdel af 2018. Det anslåede antal omfattede anlæg var 139 ved starten i januar 2018 og 191 anlæg ved slutningen den 19. juli 2018. På denne dato sluttede overgangsperioden for alle anlæg.

4. OFFSHORESEKTOREN FOR OLIE OG GAS I EU

4.1 Anlæg og produktion

Langt størstedelen af offshoreanlæggene[4] i EU-farvande er beliggende i Nordsøen (se tabel 1), særligt i Det Forenede Kongeriges og Nederlandenes eksklusive økonomiske zoner (henholdsvis ca. 34 % og 28 % af offshoreanlæggene i EU-farvande). I Middelhavet har Italien flest anlæg (25 % af alle anlæg i EU-farvande) efterfulgt af Kroatien. I Sortehavsregionen har Rumænien en etableret offshore olie- og gasindustri, og Bulgarien videreførte offshore olie- og gasefterforskningen efter kulbrinter, men har med kun ét anlæg en meget begrænset produktion. I henhold til rapporterne fra medlemsstater, der grænser op til Østersøen, har kun Polen et offshoreanlæg i denne region. I alt blev 556 produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg indberettet i EU-farvande i 2018, og det udgør en stigning på 2 anlæg sammenlignet med 2017 trods nedlukning af flere anlæg[5].

[4] Mobile offshore-boreenheder (MODU) indgår ikke i analysen i afsnit 4.1.
[5] Detaljerede oplysninger findes i afsnit 4.1.

Tabel 1: Faste anlæg den 1. januar 2018: "Type anlæg", fordelt på region og medlemsstat

Region/land		Type anlæg (*)				
		FMI	FNP	FPI	NUI	I alt
Østersøen		1	0	0	1	2
	Polen	1	0	0	1	2
Sortehavet		7	0	0	1	8
	Bulgarien	0	0	0	1	1
	Rumænien	7	0	0	0	7
Middelhavet		16	0	3	147	166
	Kroatien	2	0	0	18	20
	Grækenland	1	0	0	1	2
	Italien	12	0	3	126	141
	Spanien	1	0	0	2	3
Nordsøen og Atlanterhavet		143	0	23	214	380
	Danmark	10	0	0	20	30
	Tyskland	2	0	0	0	2
	Irland	1	0	0	1	2
	Nederlandene	48	0	0	107	155
	Det Forenede Kongerige	82	0	23	86	191
I alt		167	0	26	363	556

(*) FMI – faste, bemandede anlæg, FNP – faste, ikkeproduktionsanlæg, FPI – flydende produktionsanlæg, NUI – (normalt) ubemandede anlæg.

I 2018 blev 13 anlæg indberettet som værende under nedlukning i EU-farvande: 12 i Det Forenede Kongerige og 1 i Italien. Samme år blev ét nyt fast anlæg indberettet som værende under idriftsættelse i Nederlandene. Endvidere har ændringer i indberetningsmetoderne hos nogle medlemsstater ligeledes bidraget til ændringen i antal indberettede anlæg i forhold til det foregående år[6].

Over halvdelen af offshoreanlæggene i EU-farvande blev idriftsat i perioden 1980-2000. Siden 2010 er udviklingen af nye produktionsanlæg faldet mærkbart i regionen Nordsøen og Atlanterhavet og i Middelhavet (tabel 2).

Tabel 2: Antal anlæg i EU-farvande inddelt efter årti for idriftsættelse og region

Opførelsesår	**Region**				
	Østersøen	**Sortehavet**	**Middelhavet**	**Nordsøen og Atlanterhavet**	**EU i alt**
1950-1959	0	0	0	4	**4**
1960-1969	0	0	7	21	**28**
1970-1979	0	0	14	41	**55**
1980-1989	0	2	53	82	**137**
1990-1999	1	3	42	119	**165**
2000-2009	1	3	40	70	**114**
2010-2019	0	0	10	43	**53**
2020-2029	0	0	0	0	**0**
EU i alt	**2**	**8**	**166**	**380**	**556**

[6] Trods nedlukning af 13 anlæg og idriftsætning af kun 1 nyt anlæg steg det samlede antal anlæg med 2 anlæg. Hvis alle blev nøjagtigt indberettet, skulle antallet være faldet med 12 anlæg.

Størstedelen (ca. 94 %) af den olie og gas, der produceres i EU, produceres i regionen Nordsøen og Atlanterhavet (tabel 3). Det Forenede Kongerige er langt den største producent efterfulgt af Nederlandene og Danmark. Italien og Kroatien har aktiv produktion i Middelhavet, hvorimod det i øjeblikket kun er Rumænien, der har væsentlig olie- og gasproduktion i Sortehavet.

Tabel 3. Offshore olie- og gasproduktion i EU i kiloton olieækvivalenter (ktoe)

REGION	**Land**	**ktoe**	**% af EU i alt**
Østersøen		**210,98**	**0,19 %**
	Polen	210,98	0,19 %
Sortehavet		**1138,87**	**1,01 %**
	Bulgarien	4,71	0,00 %
	Rumænien	1134,16	1,01 %
Middelhavet		**4139,61**	**3,69 %**
	Kroatien	528,20	0,47 %
	Grækenland	211,01	0,19 %
	Italien	3311,00	2,95 %
	Spanien	89,40	0,08 %
Nordsøen og Atlanterhavet		**106727,60**	**95,11 %**
	Danmark	9589,00	8,55 %
	Tyskland	915,00	0,82 %
	Irland	311,17	0,28 %
	Nederlandene	11681,00	10,41 %
	Det Forenede Kongerige	84231,43	75,06 %
I alt		**112217,06**	**100,00 %**

Med en nedgang på under 1 % i forhold til det foregående år var den samlede offshoreproduktion af olie og gas stabil.

4.2 Offshore inspektioner, undersøgelser, håndhævelsesforanstaltninger og reguleringsramme

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne har regelmæssigt foretaget inspektion af offshoreanlæggene under deres jurisdiktion. Tabel 4 viser antal offshoreinspektioner udført i indberetningsåret. Antallet af inspektioner stiger sædvanligvis i takt med antallet af anlæg i medlemsstaterne.

Som i 2017 faldt antallet af inspektioner igen, denne gang fra 630 i 2017 til 593 i 2018. Nærmere bestemt faldt antal inspektioner i Italien fra 289 til 236 og i Nederlandene fra 60 til 32, mens Det Forenede Kongerige øgede antallet af inspektioner fra 232 til 273. For første gang udførte også Rumænien inspektioner. I modsætning til det faldende antal inspektioner blev der gjort en større indsats i form af mandedage anvendt på inspektioner pr. anlæg (2 817 mandedage i 2018 sammenlignet med 2 083 i 2017).

*Tabel 4: Antal offshoreinspektioner fordelt på region og medlemsstat i 2018**

REGION	**Land**	**Inspektioner**	**Mandedage tilbragt på et anlæg (rejsetid ikke medregnet)**	**Antal inspicerede anlæg**
Østersøen		**3**	**6**	**2**
	Polen	3	6	2
Sortehavet		**4**	**24**	**2**
	Rumænien	4	24	2
Middelhavet		**251**	**262**	**95**
	Kroatien	10	10	4
	Cypern	2	6	2
	Grækenland	1	10	1
	Italien	236	234	86
	Spanien	2	2	2
Nordsøen og Atlanterhavet		**335**	**2525,5**	**219**
	Danmark	19	66	19
	Frankrig	2	4	1
	Tyskland	6	6	2

	Irland	3	30	3
	Nederlandene	32	23	28
	Det Forenede Kongerige	273	2396,5	166
I ALT:		**593**	**2817,5**	**318**

(*)Tabellen indeholder oplysninger fra medlemsstater med mindst ét offshoreanlæg i deres jurisdiktion i 2018.

Artikel 18 i offshoresikkerhedsdirektivet tillægger de kompetente myndigheder i medlemsstaterne rettigheder og beføjelser i forhold til aktiviteter og anlæg etableret i deres jurisdiktion. Disse rettigheder og beføjelser omfatter retten til at forbyde aktiviteter og retten til at kræve foranstaltninger til at sikre overholdelse af de generelle principper for risikostyring og sikker drift.

Tre medlemsstater har således i indberetningsperioden foretaget undersøgelser: Det Forenede Kongerige, Danmark og Nederlandene. Det Forenede Kongerige har gennemført 41 undersøgelser vedrørende sikkerhed og miljøhensyn[7] og 5 undersøgelser vedrørende større uheld. Danmark gennemførte 3 undersøgelser vedrørende sikkerhed og miljøhensyn, og Nederlandene gennemførte én undersøgelse vedrørende et større uheld. Primært på grund af stigningen i Det Forenede Kongerige var det samlede antal undersøgelser i 2018 væsentligt højere (50) end i 2017 (20) og i 2016 (23).

Trods stigningen i undersøgelserne var det samlede antal håndhævelsesforanstaltninger i 2018 lavere end i 2017. Mens medlemsstaterne traf 47 håndhævelsesforanstaltninger i 2017 (Det Forenede Kongerige 45), var det kun Det Forenede Kongerige, der indberettede sådanne foranstaltninger i 2018, og med 34 tilfælde var antallet lavere end i 2017.

5. HÆNDELSESDATA OG SIKKERHEDSNIVEAU I FORBINDELSE MED OFFSHOREAKTIVITETER

I overensstemmelse med bilag IX til offshoresikkerhedsdirektivet indberettede medlemsstaterne i alt 124 hændelser i 2018, som fordelte sig som følger:

– Det Forenede Kongerige indberettede 95 hændelser, herunder 5 større uheld.
– Nederlandene indberettede 14 hændelser[8], herunder 1 større uheld. Årsagerne til det større uheld er ikke blevet indberettet, da sagen stadig er under efterforskning på indberetningstidspunktet.

[7] Sikkerhed og miljøhensyn indberettes af medarbejderne, hvis de opdager problemer på arbejdspladsen, som de mener kan være i strid med lovgivningen om sundhed og sikkerhed og have potentiale til at forårsage skade.
[8] En enkelt indberettet hændelse kan føre til flere hændelser, f.eks. kan et tilsigtet udslip af gas føre til evakuering af personale.

- Danmark indberettede 9 hændelser og ingen større uheld.
- Frankrig og Irland indberettede hver 1 hændelse og ingen større uheld.

Antallet af større uheld omfatter hændelser, der nemt kunne have forårsaget dødsfald eller alvorlig personskade, selv om de ikke fik dette udfald.

Hovedparten (80 %) af de mangler og svigt, der opstod ved de indberettede hændelser, faldt i kategorien utilsigtede udslip, hvoraf 13,7 % vedrørte manglende kontrol med boringen (udblæsning/aktivering af aflastningsanordningen), 1,6 % vedrørte manglende sikkerheds- og miljøkritiske elementer (SECE), og 1,6 % vedrørte tab af strukturel integritet (tab af positionsstabilitet). To hændelser krævede evakuering af personale.

Tabel 5: Hændelser fordelt på kategori (bilag IX til offshoresikkerhedsdirektivet, EU-plan)

Bilag IX-kategorier		**Antal hænd-elser**	**Andel (af det samlede antal for kategorien)**	**Andel (af det samlede antal hændelser)**
a)	**Utilsigtede udslip – i alt**	**99**	**100,0 %**	**79,8 %**
	Udslip af antændt olie/gas – brande	1	1,06 %	0,8 %
	Udslip af antændt olie/gas – eksplosioner	0	0,0 %	0,0 %
	Udslip af ikkeantændt gas	56	56,5 %	45,2 %
	Udslip af ikkeantændt olie	31	31,3 %	25,0 %
	Udslip af farlige stoffer	11	11,1 %	8,9 %
b)	**Manglende kontrol med boringen — i alt**	**17**	**100,0 %**	**13,7 %**
	Udblæsninger	0	0,0 %	0,0 %
	Udblæsning/aktivering af aflastningsanordningen	8	47,1 %	6,4 %
	Svigt i en borehulsbarriere	9	52,9 %	7,3 %
c)	**Tab af kontrol over et sikkerheds- og miljøkritisk element**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
d)	**Tab af strukturel integritet – i alt**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
	Tab af strukturel integritet	0	0,0 %	0,0 %

	Tab af stabilitet/opdrift	0	0,0 %	0,0 %
	Tab af positionsstabilitet	2	100,0 %	1,6 %
e)	**Kollision mellem fartøjer**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
f)	**Helikopteruheld**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
g)	**Uheld med dødelig udgang(*)**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
h)	**Alvorlig kvæstelse af fem eller flere personer i samme uheld**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
i)	**Evakuering af personale**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
j)	**Miljøhændelser(**)**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
I alt[9]		**124**	**100,0 %**	**100,0 %**

(*) *Kun i forbindelse med større uheld*

(**) *I henhold til medlemsstaternes rapporter kunne de større uheld ikke betegnes som miljøkatastrofer.*

I EU steg det samlede antal hændelser fra 42 i 2016 til 59 i 2017 og yderligere til 124 i 2018, primært på grund af et øget antal utilsigtede udslip. Antallet af hændelser i form af manglende kontrol med boringen steg til 17, efter at antallet var faldet fra 11 i 2016 til 8 i 2017. Der var 2 tilfælde af manglende sikkerheds- og miljøkritiske elementer i 2018 sammenlignet med 3 i 2016 og 1 i 2017. Der var 2 indberetninger vedrørende manglende strukturel integritet i 2018 sammenlignet med 0 i 2017 og 2 af disse hændelser i 2016. Derudover blev der foretaget 2 evakueringer i 2018, mens der ikke blev indberettet evakuering af personale i 2017, og 1 evakuering blev indberettet i 2016.

Ingen kollision mellem fartøjer blev indberettet i 2018 i lighed med 2016, mens der blev indberettet 3 i 2017; der var 9 hændelser vedrørende svigt i borehulsbarriere sammenlignet med 2 i 2017 og ingen indberettet i 2016. I 2018 blev der i alt indberettet 6 hændelser, som blev klassificeret som større uheld[10], da de kunne have forårsaget dødsfald eller alvorlig personskade. I 2017 indtraf 4 større uheld, og i 2016 2 større uheld.

[9] En enkelt hændelse kan optræde mere end én gang, så f.eks. evakuering af personale i forbindelse med manglende kontrol med boringen tæller for to.

[10] EUT L 178 af 28.6.2013, s. 73: Artikel 2, stk. 1: "større uheld": i forbindelse med et anlæg eller tilknyttet infrastruktur:
a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilknyttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
c) enhver anden hændelse, der medfører døden eller alvorlige kvæstelser for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilknyttet infrastruktur, eller
d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).

Idet Kommissionen bemærker det øgede antal uheld, samarbejder den tæt med de berørte kompetente myndigheder om at fastslå årsagerne til denne udvikling og drøfte en potentiel opfølgning, der kan sikre et højere sikkerhedsniveau snarest muligt. Samarbejdet foregår bilateralt og inden for rammerne af Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG).

6. KONKLUSIONER

Med 556 anlæg i EU (2018 omfatter Det Forenede Kongerige) forblev antallet af anlæg temmelig stabilt. Fra 2016 til 2017 var antallet faldet fra 586 til 554. Den samlede olie- og gasproduktion faldt en smule fra 113 051 kiloton olieækvivalenter til 112 217 kiloton olieækvivalenter i 2018.

Kommissionen vurderer sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter på grundlag af de data, som medlemsstaterne fremsender i henhold til bestemmelserne i gennemførelsesforordningen om indberetning. Nøjagtigheden af Kommissionens vurdering afhænger således af de oplysninger, som medlemsstaterne fremsender.

Antal inspektioner og undersøgelser var en smule lavere (-6 %) end det foregående år. Sammenlignet med 2017 udførte medlemsstaterne færre håndhævelsesforanstaltninger.

Antallet af hændelser steg brat fra 59 i 2017 til 124 i 2018. Den gradvise indfasning af alle Det Forenede Kongeriges offshoreanlæg i rapporteringssystemet kan kun forklare en mindre del af stigningen i antal hændelser[11]. Hændelserne i Det Forenede Kongerige steg i antal fra 30 til 99 og i Nederlandene fra 13 til 52. Modsat faldt dette antal for Danmarks vedkommende fra 14 til 9. Antallet af større uheld steg fra 4 til 6 fra 2017 til 2018.

Som i 2016 og 2017 blev der heller ikke i 2018 indberettet dødsfald, men der var 10 tilfælde med kvæstelser og 17 med alvorlige kvæstelser. Ifølge rapporterne fra de kompetente myndigheder steg antallet af uheld i Det Forenede Kongerige og Nederlandene betydeligt, og det kræver både en tilbundsgående analyse af årsagerne og opfølgende foranstaltninger fra de kompetente myndigheders side. Kommissionen vil samarbejde med medlemsstaterne og søge samarbejde med Det Forenede Kongerige om igen at bringe sikkerheden op på niveauet fra de seneste år.

Med henblik på at fastslå, hvorvidt en hændelse udgør et større uheld i henhold til litra a), b) eller d), anses et anlæg, der normalt er ubemandet, som om det var bemandet.

[11] Effekten af den gradvise indfasning kan begrunde en anslået stigning på 10 hændelser, hvis sikkerhedsniveauet forblev uændret på hvert anlæg.